

אניכים יקרים ולאי בני המשפחה!

שמחים להביא לכם פאזל הפעולה הצמיח צמיח, עם אבא, אמא או האחים. גנונו ומספרו לנו איך כן איך היה!
 שימו לב, הפאזל בנויה מנחה לזכרים ונכחה נחמה, אנחנו יחד.

השגת הוספנו נחה פאזליות גם לייג פאזל - גנונו!
 שגת לזכר, אינכם מכוונת!

צמיחיות אנחנו אריאל בקרוב מאוד!
 ציור הנחמה האינטימי, גנונו אריאל

← הכנה לפני שבת: הדפוסו את דפי הפעולה.

שלב ראשון:

נתחלק לשתי קבוצות. בקבוצה אחת יהיה משתתף אחד, וכל השאר יהיו בקבוצה השניה. **גנונו** - על כל קבוצה לעשות את המשימות הבאות ולסיים ראשונה!
 - לבנות את המגדל הכי גבוה מקפלה.
 - לרוץ 10 סיבובים (סה"כ כל הקבוצה) סביב הבית
 - להעביר חפצים שונים מקצה החדר לקצה השני, כאשר כל אחד עומד במקום אחד בלי לזוז.

← מי ניצח? **גנונו**, מה זה אומר?

הרבה יותר קל ומהיר להצליח במשימות כאשר עושים אותן יחד. אפשר להצליח גם לבד, אך אז הכל לוקח יותר זמן ואף קשה יותר.

שלב שני:

1. ניצור **דומינוקאלו** - קחו חלקים של **דומינוקאלו** והעמידו את כל החלקים אחד אחרי השני כך שיווצר נחש ארוך של מקלות. לאחר שסיימתם, הפילו חלק אחד, כך שאחריו יפלו כל החלקים.
2. כל אחד יחשוב על משהו מסוים שהוא טוב בו, תכונה טובה של עצמו.

← השבוע נחגוג את ל"ג בעומר. **גנונו**, מה יוצר את המדורה הגדולה?
 כל גזיר עץ קטן. בלי כל העצים - לא תצליח האש לדלוק!

← בכל אחד מאיתנו יש גפרור, אור שקיים בו. כשאנחנו ביחד אנחנו יכולים ליצור מדורה גדולה, אור גדול. כמו שראינו בדומינוקאלו - כל אחד משפיע על הקבוצה, דומינוקאלו קפלה אחד שנפל, הפיל את כל החלקים. האור של כל אחד מאיתנו יכול וצריך להאיר לשאר המשפחה!

שלב שלישי:

לפניכם סיפור. ניתן לקרוא אותו, או להכין **הצגה ולהציג בפני שאר המשפחה.**

קבוצה של לומדים באופן קבוע, הייתה נפגשת אחת לשבוע ימים רבים למדה החבורה בשקיקה, כל דבר שלימד המרצה שתו החברים בצמא.	אחרי מספר מלים של נימוס התקרבו המרצה אל האח ללא היסוס. הוא ניגש אל הגחלים והרים אחד והניח אותו בצד לבד ...	חיש מהר הגחל האפור שכבה נדבק באודם הלהבה...
באחד הימים נעדר אחד כמו כולם, גם הוא טיפוס מיוחד. מיהר המרצה לבדוק את העניין הוא מאוד קפדן ואינו מבזבז זמן...	הגחל שהוזז מחוץ לגחלים והונח מאחור לאט לאט כבה והפך לאפור המרצה עצר כאילו מהרהר והפנה מבטו אל המארח, החבר.	הסתכל המרצה האורח על חברו המארח וביקש להיפרד לשלום אמר החבר המארח למדתי שיעור חשוב, נפגש באותו המקום...
החבר שנעדר מהלמידה הזמין את המרצה לביתו כיוון שהבין שהוא מבקש לשוחח איתו כשנכנס המרצה לביתו של החבר ראה אח בוער...	המארח הביט במרצה ולא ממש הבין מה הוא רוצה. המרצה ביקש ללכת ובלוי אומר ודברים החזיר את הגחל שכבה לערמת הגחלים הבוערים.	

← **גילגול** - מהו השיעור שלמד אותו חבר? מה ניסה המרצה לומר?

שלב רביעי:

נשחק **לפנינו** אחד מבני הבית מתחיל והוא לוחש מילה/משפט לזה שיושב לצידו, כלאחד אומר לבא אחריו מילה/משפט המתקשר למה שאמרו לו, בסוף כל אחד אומר את המילה/משפט שלו וביחד יוצא סיפור!

← רק ביחד הצלחנו ליצור את הסיפור, המילה/משפט של כל אחד לבד הוא חסר משמעות, צריך את כולם כדי שיווצר הסיפור השלם:
 בכל אחד יש אור, תכונות טובות וכשרונות שיש בו, אך אם כל אחד מביא את האור שלו אל הקבוצה, כשהאור בא לידי ביטוי עם המשפחה והחברים, אנחנו יכולים ביחד להדליק מדורה גדולה ומשמעותית.

סיכום:

נקרא את דברי הרב נתנאל לוי:

אש זו אנרגיה שלא נחה לרגע, לא מפסיקה להתחדש. אנרגיה שמבעירה את כל מה שסביבה ולא משאירה אותו אדיש. אך מי הבעיר את כל העניין? הגפרור הקטן.

הרב ישראל הס זצ"ל, צייר דמות של פנסאי בספרו 'אמונות': "תפקידו של כל יהודי - למצוא פנסים שאינם דולקים עדיין ולהאירם, גם אם לא נתבקש לכך על ידי חברו. אם אכן יודלק החבר ויתעורר - הדבר תלוי בו, באופן ניצולו את הבחירה החופשית שלו. עלי להדליק פנסים גם אם בעליהם לא ידלקו בהמשך באורם העצמי. זו מהותה של אהבת ישראל - לפעול למען הזולת גם כשאין לי כל טובה ותועלת מכך. אני רק המוט הארוך המגיש את האש שבקצהו אל הפנס. אם ידלק, תהיה זו אש הפרטית של הזולת האצורה בנשמתו'.

לאנשים כאלו, המאירים את האור של סביבתם, יש עוצמות של גפרור, הכשרון שלהם הוא להצית ולהתחיל תנועה של פריחה. לאילו ממדים תגיע מדורת האחוה? הם ממש לא יודעים. כך דרכו של עולם, אחרי שהמצת הבעיר, האש כבר תתחדש מעצמה, היא תמצא במה להתלות ואפילו תוביל בהתלהבות. המדורה דולקת, ניצוצות מתעופפים וצלילי תורת רבי שמעון בר יוחאי מבשמים את הלילה. אנו מביטים באש והקב"ה מגלה לנו, תראו אילו עוצמות נולדו מניצוץ קטן של גפרור, גפרור שכבר מזמן נעלם. תעריכו את משקל המצת, גם המצת שבכם! תבעירו ניצוץ ראשון של אהבה ואמונה, שכולם יזכו להתבשם באהבה ובאמונה.

כשאנו מדליקים מדורה, ניזכר בכך שבכולנו יש אור, וכאשר מחברים את האורות כולם - אז עולה מדורה גדולה ויפה! כאשר כל אחד מבני הבית מוציא החוצה את הדברים שהוא טוב בהם - את השמחה, הנדיבות, הרגישות, האכפתיות - אז נצליח להביא אור גדול וטוב גדול - כמו המדורה!
 תפקידנו להאיר את האור שלנו וגם של האחרים - להיות כמו הגפרור שמצית מדורה שלמה!

גם ל"ג בעומר יהיה השנה שונה ומיוחדת.. כיתבו לנו באתר התנועה משהו מיוחד שאתם מתכננים לעשות לכבוד החג, ואולי גם צרכים!

פעילויות ל"ג בעומר

* **צירופי מילים**, מצאו את התשובה המכילה בתוכה את המילה "אש".

1. עומד למשפט (נאשם)
2. זבל (אשפה)
3. בשנה שעברה (אשתקד)
4. מפירות הדר (אשכולית)
5. אותו נטע אברהם אבינו (אשל)
6. מפל מים (אשד)
7. נקבה (אישה)
8. מתנה, דורון (אשכר)
9. הקפה, מכירת סחורה לא במזומן (אשראי)
10. שיבולת התירס על שורתה (אשכול)
11. חלון קטן לאור (אשנב)
12. עץ יער מחטני ממשפחת האורניים (אשוח)
13. שמשון הגיבור נולד ליד יישוב זה (אשתאול)
14. מה שנשא המרגלים, היה ראש ממשלה (אשכול)
15. שבט שלחמו שמן (אשר)
16. ערים בדרום הארץ (אשדוד, אשקלון)

*חידות לילדים צעירים:

אני בחרתי לחתן	אני הייתי המנהיג	אלי עולים מידי שנה
איש ישר וענוותן	של המרד הגדול	בני ישראל מכל המדינה
בתנאי שילמד המון תורה	נלחמנו בעוז ברומאים	נצלי הם מדליקים מדורה
כי היא טובה מכל סחורה _____	בקשתות ובחיצים. _____	ועורכים הילולא במערה: _____
אני על עושר מוותרת	אני ברחתי מן הרומאים	אותי מענף דק מכינים
ואעזוב ארמון תפארת	והסתתרת שנים במערה	מכופפים ומעגלים.
כי החוכמה היא העיקר	בהר מירון שבגליל	את שני קצותיי בחוט קושרים
גם לאדון ולאיכר _____	ושם למדתי המון תורה _____	על כתף אותי נושאים _____
למעני כל הילדים	אני הייתי איש עשיר	אני בן הזוג
אוספים עצים המון ימים	כל אחד אותי הכיר	של הקשת המתוחה
אני באור נעים מאירה	כל רעב היה יודע	היא בלעדיי כלל לא שווה
בשלל צבעים את כל השכונה _____	שאצלי יהיה שבע _____	ואני בלעדיה לא אגיע למטרה. _____